

Trường Xưa

TIẾP THEO

Nói xong thầy Thịnh ta ra ngoài cửa hóng mát, Sang iêu ý và đâu kỵ đó.

Rồi một buổi chiều no gân công chính trước Trường Điện cũ, ngay dưới một gốc cây phượng, Ngọc Thịnh một chân gác lên xe đạp một chân chống đất, nói chuyện với nốt cán bộ cò bù trong trường. Sau đó Ngọc Thịnh di day ai rai, lâu lâu mới xuất hiện. Bọn SV đón rằng thầy Thịnh lang xịn nghỉ dạy vì lý do sức khỏe, lúc nào thầy khỏe hãy mời di dạy thôi. Lúc bấy giờ có anh Khai người Mỹ Tho (Khoa 14 thì phải) thường tam thay thế mỗi khi thầy Thịnh ta không đến trường.

Và không lâu sau đó, bỗng nhiên ba bốn tuần lẻ liên iếp Ngọc Thịnh không thấy xuất hiện nữa. Nghe nói nhà ruộng cho người về nhà Ngọc Thịnh xem xét thì thấy của lồng kín. Đến phuông hỏi thăm được phuông trả lời có cấp giấy phép Ngọc Thịnh dân vo con di nghỉ mát ở Đà Lạt. Lúc bấy giờ nhiều SV nói dừa rằng có lẽ Thịnh cha ra ngoại quốc để "thăm nuôi" Thịnh con.

Có điều chắc rằng bấy giờ ban cán ngô ở đây cũng đã biết Ngọc Thịnh đã nghỉ mát ở Úc dài Lời với thời gian vô định. Và cũng chắc rằng các SV cũ ở ngôi trường xưa ấy sẽ không bao giờ quên cái ông thầy đặc biệt đó.

Hết

Thổ Nguyên Xưởng

Huê buôn

Điện ngọc cung son u nét sâu
Gió vàng thôi lạnh Phú văn lâu
Bằng khuông nắng sớm chờ guom lênh
Bằng lăng chiều sương dồn ngủ chầu
Một giải Bình Sơn khô héo lá
Đôi giòng Hương Thủy đầm sa chầu
Âm thầm Hồ Tình sen ghi hận
Ai doi ven bờ? Ai tha câu?

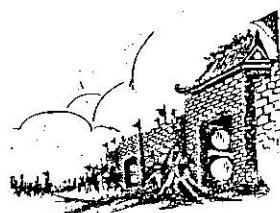
THU NGA
Sacramento

TẬP SƯU TÂM CỦA EM TÔI

TIẾP THEO

Tôi tin chắc rằng những ai đã đến chân đến Dalat này không khỏi nhớ tiếc sự thơ mộng đặc biệt của xứ hoa anh đào. Riêng về gia đình tôi, Dalat còn mang nhiều nỗi nhớ nhung thiền thường hồn nẫu, vì ngoài gia đình ngoại tôi ở nỗi đó, mà còn nhiều nỗi mang hình ảnh của nội tôi. Nội tôi là ông tổ của nghề trồng rau Dalat, là sáng lập viên áp Nghệ Tinh, là người đã trồng những cây mai, nay gọi là cây anh đào, và những cây mà tôi không rõ tên gì, cùng loại thông thon, thẳng dọc theo bờ hồ gần cầu... Ở cái thời mà hồ Hồ Xuân Huê còn là một bối cảnh lây đầy nắng lác và hâm gạch. Người đã có nhiều công trong việc vun quén săn sóc nhiều công trình xưa ở Dalat mà rốt cuộc không được thấy Dalat ở thời cắc thịnh.

Trên đây là một số hình ảnh và cảm tưởng tôi nhớ lại khi em tôi lật tung trang kê cho tôi nghe lúc tôi mới qua Mỹ. Tập này không những hữu ích cho nó mà cả cho chúng tôi nữa vì trước đây chỉ sinh sống ở Saigon, nào có dịp đi đó di đây; nên tập này cũng đã mở rộng tầm nhìn và hiểu rõ thêm VN hơn khi đọc lại các truyện Việt. Chúng tôi vẫn cố gắng dạy Việt ngữ cho em tôi để sau này hiểu thêm VN qua văn học nhưng nghĩ rằng dù các văn sĩ có diễn tả hay, kỹ đến đâu cũng khó mà tường tận và cụ thể được như các hình ảnh Ba tôi thường khuyên em tôi rằng giữ gìn và tìm hiểu thêm tập sưu tầm này vì quê hương VN đẹp, giàu với dân tình bác ái, khí hậu hiền hoà mà em tôi hy vọng có ngày trở về thăm viếng.

Tin Vui

Được tin AH. Nguyễn Quang Bê vừa mới đỗ P.E và mới được thăng cấp Associate Civil Engineer.
AHCC Sacramento xin mừng với AH Nguyễn Quang Bê.

KỸ THUẬT VÀ TƯƠNG LAI VIỆT NAM TIẾP THEO

chiến lược quan trọng của vùng Đông Nam Châu Á, VN phải là quốc gia hùng cường về moi măt để phá nát vòng vây do đế quốc tàu và các siêu cường triều miên, thay phiên nhau kẽm kẹp.

, Việt Nam cần tất cả các tinh hoa dân tộc từ giữa lòng đất mẹ và từ các phuông trời xa đê làm Việt Nam thành một minh châu trời đồng, muôn đỗi.

Hết

Dâu thai kiếp nào TIẾP THEO

Lịch sử thời nào cũng có những thách đố thời đó. Và thời nào cũng có những gian truân, những phản trắc, những nghi ngờ về kháng chiến thật giả, những ngó vực về giải pháp nọ kia, về nói yểm trợ có tối không, về việc liệu có cưỡng quốc nào giúp không. Thời nay cũng có kế ngai nôi trường kỳ kháng chiến mà tìm tới những cái bẫy êm ái hồn, tự mình giáng ra cho mình một cách thật chu đáo.

Ta cứ ngoài cõi về dâng sau thố dài tất quên luôn thách đố trước mặt. Các cụ ta cũng chốn chân múa mặt mồi có cái dâng sau huy hoàng cho chúng ta ngày nay. Và lịch sử ó khúc khai hoàn thương chỉ ghi tên những người đã tối mà không thể ghi hết tên những người đã bỏ cuộc.

Tự đố nó oái oăm lắm: có cái tử do viết lai lịch sử; làm đẹp cho quê hương, có cái tử do thỏa hiệp để đi vào lịch sử theo kiểu Trần Di Ái, và cũng có cái tử do buông xuôi, tử do quên lãng. Ta chọn kiểu tử do nào cũng được. Nhưng có lẽ không nên để ngày mai, nghe con tre nhẹ nhàng hỏi ta “thời đó, cha làm gì?”, ta sẽ không biết phải đâu thai vào kiếp nào để trốn.

Trích Báo

KHÁNG CHIẾN SỐ 35, THÁNG 1/85

ĐỌC SÁCH BÁO VIỆT NAM TIẾP THEO

Trong hoàn cảnh nào, người VN cũng coi trọng việc giáo huấn con em. Tất cả dân ti nan đều muôn di làm, tra nò sòng phẳng. Những sự thành công của họ phải trả bằng giá cao vì những mất mát về văn hoá. Họ cam thấy quyền làm cha mẹ bị mất mát nhiều, con cái nhìn họ bằng con mắt khác, cha mẹ mất dần con cái, điều này làm họ thảm thía ngang với việc mất quê hương.

Hết

Hoa Thủy Tiên TIẾP THEO

Đặc biệt cho Tết Bính Dần năm nay, Tết ly hương thi 11, măc đầu Ái Hữu Công Chánh thiếu “cây nêu, cành mai, nhánh đào, hoa Thủy Tiên”, quý vị tam thuồng thử “cành pháo, bánh chung xanh” tam xem nhung bức hìn Thủy Tiên, (riêng bức vẽ của chúng tôi chắc chắn có nhiều thiếu sót vì vẽ theo tuồng tuồng, hy vọng năm tới sẽ kh hơn với tài liệu của nghiệp ảnh gia Cao Linh) với hi vọng trong tuồng lai, rảnh rồi, sẽ mua, trông và ngắm Thủy Tiên Tây, “Hoàng kim Nhụ” và “Bạch Chỉ” để chiêm nghiệm xem nổi nhổ nhung hoa quốc túy “sắc nước hương trời” cao vời vời tư bao năm, có giảm bớt chút nào chăng?

Hết

Thám Hiểm Trường Sơn TIẾP THEO

Chúng tôi rời khỏi Kazoustoy hướng về Dakgle rồi Dakven. Qua khỏi Dakyen thì gặp Dakpek, rồi Daksut, rồi Dakto (Tân canh). Đường mòn rất tốt xe Jeep có thể chạy được nhưng dạo ấy vì thiếu cầu thành thủ phải đi bộ, nhưng rất thoải mái. Đến môi trạm tôi ngủ tại Quận một đêm. Khi đến Daksut thì bắt đầu có đường xe Jeep nên sau khi ngủ lại đây một đêm tại công trường (xây cầu tạm) cũ ái hữu Ung X (anh ruột ái hữu Ung Su và Mê Ung Uyér mà tôi quên tên), tôi lấy xe Landrover về ty Công chánh Kontum bình an.

Nhân dịp ái hữu Biểu Hiệp có viết thơ nhán tôi viết gởi một đoạn hồi ký “Công chánh Giao thông” cho tờ Xuân Ái hưu 1986, thành thật tôi nhớ gì viết này không sáp đà gì cả.

Dĩ vãng là một hiện tượng của vòng luân hồi, của thời gian. Nhắc lại nó để thuồng nhớ Juyên tiếc thì không nên nhưng nhắc nó để hướng về những cái hay, cái đẹp và cảm vui, để xiết chặt phân nào tình nghĩa bạn bè thì lại là một điều đáng làm, nhất là trong giai đoạn quê hương đang tan nát dưới ách cai trị của một chủ nghĩa thực thi hàn thù bắn sát máu, thực thi phân ly băng cãi tạo từ đây và thực tế chia rẽ băng dầu tranh tô giác.

THÂN MÊN CHÚC CÁC ÁI HỮU Một Mùa Xuân trong tâm hồn bất tận

Hết

“n đâu đến San Francisco

(TIẾP THEO)

sân khấu ở cuối sân, một giàn nhạc gồm các nhạc công hì tiếng hoà nhạc cho khách nhàn du nghe chèo. Nghe c sóng “chùa”, thiên hạ nghe đồng lâm, có người kích g quá, uốn éo nhảy một mình, chẳng thèm sợ ai chê i dòm ngó chi.

Tranh ảnh cũng chứng ngoài công viên cho thiên hạ hìng ngoạn và mua bán, Máy chàng họa sĩ xem ra cũng phạc “kết dịa” lâm, cứ xem cách ăn mặc thì biết. Nhiều g tác nghệ thuật rất giá trị, mà tác giả thì vẫn xác xo. bông nhô đến câu ca của Trần văn Trach bên nhà “Nghé à con ve ca mà không có xu”.

Có người bảo rằng không ở San Francisco thì thôi, nếu s rồi thì “mê mệt” không bù đi dòm. Bởi vậy nên có nhiều anh chàng có MS, Ph.D, chịu di làm thủ ký hàng n, thủ ký bệnh viện để dòm ở lại San Francisco. Dù ng ít nhưng thích thú, và ở nơi khác lồng nhiều, nhưng vui, thì dòi sống cũng không ý nghĩa. Đặc biệt của Francisco là “mùa hè trong mùa đông và mùa đông ng mùa hè”. Khi hâu khi nào cũng điu mát, không quá g, không quá lạnh. Dân San Francisco ta xứng là San nciscan. Đi qua một khoảng phô, tôi thấy tiêm tám hôi n b López, quảng cáo đám b López theo lối Đại Hàn, tiêm khác a López theo lối Nhật Bản, tiêm khác đám lối Thái Lan,

LÊ SỐNG

(TIẾP THEO)

Sanh, Lão, Bệnh, Tú là bốn khố. Cân thấy KHÔ để 3IỆT tránh khô.

Lâm vào cảnh khô náo phiến muộn, hay tiễn tới một cuộc sống an vui đều do phân tâm linh. Cái TÂM chứa đựng một kho tàng đức hạnh phong phú và một cái lò tắt iêu ác trược. Vun bồi đức hạnh là một phước lành, mài niết trong ác trược là một họa lớn. Nên các vị giáo chủ, ác bậc thánh hiền thường lo truyền đạo pháp để khuyến u. Tu bồ sưa chưa cả một bộ máy phúc tạp về THÂN-TÂM và TRÍ của con người rất cần thiết để có khả năng gánh các việc đời, một cách nhẹ nhàng, bằng một thê xác lành nhanh, với một tâm hồn hiền hậu, đầy tình thương bác ái

đám theo lối Trung Hoa, Hawai, Thô nhí Kỳ, Nga sô, Pháp, Ý, v.v... dù ca. Không hiểu khách hàng đâu mà tiêm bày ra nhan nhản. Không biết các món đám b López có chỉ khác nhau không? Có phải khác nhau như đám theo võ Thiêu Lâm, võ Aikido, võ Tea Kwan Do, Boxing, Wesling? Hay khác nhau như món ăn mồi xú có một mùi vị riêng. Nói dẽ ăn uống, một cuốn sách cho biết San Francisco có 600.000 dân, mà có hơn 3 ngàn tiệm ăn ca lớn lán nhỏ. Nghĩa là trung bình 200 dân thì có một tiệm ăn. Dù loại tiệm ăn: Mỹ, Tàu, Pháp, Nhật, Việt Nam, Cambodia, Thái Lan, Ý, Nga Sô, Do Thái, A rập, Mexicain, Mông Cổ, Đại Hàn, Nam Duong, Mã Lai, Hy Lap, Iran, Thô nhí Kỳ, Maroc v.v... có lẽ chỉ thiếu xôi nướng ống tre của Lào mà thôi.

Có tờ báo nói, đâu nǎo gián diệp KGB của Nga sô đặt tại San Francisco, để dòm ngó thung lũng điện tử. Diệp viên Nga sô đây rãy trong lòng San Francisco. Họ gởi “đồng tình luyến ái” đến đây để liên hệ và đánh cắp tài liệu. Bởi vậy FBI có du danh sách địa chỉ hồ sơ của mấy anh đồng tình luyến ái.

Nghe nói có khoảng gân hay hòn hai chục Ái Hữu Công Chánh làm việc tại San Francisco hay vùng lân cận. Mỗi nghe thê cũng đủ vui rồi. Lâu lâu được gặp anh em cũng ấm lòng, do cô quạnh nỗi quê nguoi. Còn gì quý hon.

Các AHCC ở xa miên xa, khi nào ghé lại San Francisco rán tìm cho ra vài AHCC khác dàn di chèt cho nhô Saigon. Nhô chèt đúbc.

Muà đông 1985

bao la rộng rãi và một trí tuệ mĩ mang sáng suốt. Sanh ra để học hỏi, để xây dựng hưu ích cho xã hội, để tiến hoá, thì đâu có khô. Bệnh thường do tánh sanh ra. Tham lam, ghen ghét, thù oán, nóng giận, lô lảng ích kỵ... làm cho hao tổn tinh thần và sức khỏe. Tu tâm dưỡng tánh sẽ tránh đúbc bịnh tật, tránh đúbc khô. Rồi về già, mà vẫn trẻ trung, trí óc minh mẫn, vui vẻ khoẻ mạnh, hoà minh với thế hệ sau. Thì lão đầu còn khô. Đến lúc lâm chung, đã biết: hồn bất tử, hồn sẽ lìa xác ra đi.

Biết đúbc sống chết lẽ thường, sanh ký tu quy, thì hồn ra đi thành thỏi, nhẹ nhàng. Chết không còn là cái khô nát, mà là một cuộc hành huống thanh tịnh hương Thủđong.

Tránh đúbc bốn khố: Sanh, Lão, bệnh, Tú, là tìm đúbc lê sống hiện nay và sau này.

Hết